

Valgkreds (K. M. Klausen). Det ærede Medlem angreb, syntes mig, Finansudvalget meget stærkt, og det forekommer mig, at dette Angreb var noget uberettiget. Angrebet, jeg sigter til, er selvfølgelig det Angreb, som det ærede Medlem rettede paa Finansudvalgets Stilling til Bygningsudgifterne, Reparationsarbejderne ved Christian VIII.s Palæ paa Amalienborg og Sorgenfri Slot. Baaede jeg og de øvrige Medlemmer i Udvalget erkende jo fuldt ud, at det er store Beløb, der er Tale om, men det ærede Medlem glemmer, at en stor Del, i alt Fald en Del af disse Udgifter, ogsaa er en Følge af det ærede Medlems og hans Meningsfællers Arbejde for at drive Arbejdslønnen op og gøre Arbejdstiden kortere. Men naar dette indrømmes, kan det ærede Medlem ganske rolig paataage sig en Del af Æren for, at Udgifterne ere blevne saa store, som Tilfældet er. Det er ellers ikke saa ganske sjældent, at vi høre det ærede Medlem staa frem og vil tillægge sig Æren for en eller anden Sag — det kunde han ogsaa godt have gjort i Dag. Vi hørte det forleden Dag ved Skoleloven, hvor man fik det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser, at han næsten havde været den Mand, der særlig havde sat sit Stempel paa denne Lov. For øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Vi kende jo godt alle sammen, at saa snart der er Tale om en eller anden Bevilling, der staa i Forbindelse med Kongehuset, skal det ærede Medlem have lavet sig et Nummer ud deraf. Det er nu det ærede Medlems Fornøjelse, og jeg skal ikke forstyrre ham i denne Fornøjelse.

K. M. Klausen: Det glæder mig, at den højtærede Konseilspræsident indrømmede, at naar vi fandt disse Bygningsudgifter meget store, var det med fuld Føje, og det tror jeg heller ikke kan bestrides, at det er med fuld Føje, at der er rettet en Kritik over den Maade, hvorpaa Statens Penge ere blevne anvendte her. Men jeg havde samtidig ventet, at den højtærede Minister i Indenrigsministerens Sted havde svaret paa den Opfordring, som blev stillet baaede fra den ærede Ordfører og fra min Side, nemlig om vi ikke snart kunde naa til et mere betryggende System med Hensyn til den Maade, hvorpaa Statens Bygningsvæsen forvaltes. Jeg tror, at der er noget Omraade, hvor der i høj Grad er Trang til en Reform, hvorved vi kunde komme til et mere betryggende og fremfor alt billigere System, er det her.

Det tror jeg vilde være til Held for Statens Interesser. Jeg skal derfor, da den højtærede Minister ikke forrige Gang, han havde Ordet, vilde indlade sig paa dette Punkt, tillade mig at spørge, om den højtærede Konseilspræsident ikke paa Indenrigsministerens Vegne kan give os en Forsikring om, at der nu skal være Ende paa den Maade, hvorpaa Statens Penge bortødsles, og at der fremtidig vil blive anvendt en mere betryggende Fremgangsmaade. Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at det var alt for stor en Ære, han viste mig, naar han sagde, at jeg kunde tillægge mig en Del af Æren for, at disse Beløb vare blevne saa store, ud fra den Virksomhed, som Socialdemokratiet har udført for at sætte Arbejdslønnen op. Det glæder mig, at den ærede Ordfører har udtalt dette, at Socialdemokratiet har indlagt sig Fortjeneste ved at højne Arbejdslønnen her i Landet; det er den største Ros, synes jeg, der kan ydes vort Parti, og saaledes er det ogsaa fuldt ud, men det er naturligvis ikke alene Arbejdslønnen, der gør disse Udgifter saa store, det er ogsaa andre Ting. Jeg skal saaledes nævne et Eksempel fra Finansloven. Det var ude paa Sorgenfri Slot, at der i Fjor skulde istandsættes en Trappe. Jeg tror, den havde kostet 5—6,000 Kr., men saa i Aar finder man paa, at nu duer den Trappe ikke, man skal forlænge den med et Trin, et eneste Trin, og det kostede mellem 11—1200 Kr. at bygge. Det kan dog umulig være Arbejdslønnen, som frembringer disse enormt høje Priser, det maa dog være andre Ting, som bevirke, at der saaledes ødsles med Statens Penge. For øvrigt synes jeg, at den Kritik, jeg har udtalt over Finansudvalget ved denne Lejlighed, ikke er for streng; jeg synes fremdeles, at det er letsindigt at ville sige ja til Bevillinger, der foreligge saa raa og uforarbejdede som denne her, hvor vi fuldstændig stemme i Blinde. Der foreligger Forslag om at bevilge til Reparation af et Slots Stueetage alene 69,944 Kr. Vi faa ikke mindste Oplysning om, hvad disse Penge skulde anvendes til ud over det, at Smeden, Mureren, Tapetsereren og Maleren skulde have saa og saa store Beløb, men ellers ingen som helst Oplysninger. Hvis Finansudvalget vilde stille sig saa letsindig eller gaa saa let hen over Finanslovens Behandling, tror jeg, det vilde komme til at se sørgelig ud med Statens Husholdning. Derfor har det undret mig, at Finansudvalget har kunnet fravige sit gamle Princip: nøje at overveje hver enkelt Post paa Finans-